

KALVÍN

2

DUCH SVÄTÝ A UMEĽÁ
INTELIGENCIA

3

SVÄTODUŠNÁ KÁZEŇ

4

ĎAKUJEM TI PANE

5

ČI STE PRIJALI
DUCHA SVÄTÉHO?

6

STRETNIUTIE ŽIEN

7

JEŽIŠ NA PALUBE

8

MISIJNO-DIAKONICKÉ
STRETNIUTIE

9

JURAJ GODOČÍK
(1940-2024)

9

NANEBOVSTÚPENIE
PÁNA A SVÄTODUŠNÉ
SVIATKY

10

AKO PRELOMIŤ
MYŠLIENKY
VO SVOJEJ HLAVE

11

STRETNIUTIE
SPEVOKOLOV

DUCH SVÄTÝ A UMELÁ INTELIGENCIA

Ján Šoltés

**AKO JE MOŽNÉ, ŽE KAŽDÝ Z NÁS ICH POČUJE HOVORIŤ VO SVOJEJ
ŇMATERINSKEJ REČI?
MY PARTI, MÉDI A ELAMČANIA, OBYVATELIA MEZOPOTÁMIE,
JUDSKA A KAPADÓCIE, PONTU A ÁZIE, FRÝGIE A PAMFÝLIE, EGYPTA
A OBLASTI LÍBYE OKOLO CYRÉNY, PRISŤAHOVANÍ RIMANIA,
ŽIDIA AJ PROZELYTI, KRÉŤANIA AJ ARABI,
MY VŠETCI ICH POČUJEME ROZPRÁVAŤ O VEĽKÝCH BOŽÍCH VECIACH
SVOJÍM JAZYKOM.**

(SK 2,8-10)

Milé sestry, milí bratia, umelá inteligencia – AI – je populárnym termínom týchto dní. Posledných niekoľko mesiacov sa o ničom inom vo svete technológií ani nehovorí. O umelej inteligencii, jej prínosoch pre vedu, spoločnosti, obyčajných ľudí i celé ľudstvo hlásajú reklamné slogany i odborné prednášky. Na druhej strane sa ozývajú aj negatívne ohlasy a obavy, že umelá inteligencia vezme ľudom prácu. Rôzne modely umelej inteligencie ako ChatGPT, Bard, Claude dokážu porozumieť textom, robiť výťahy z kníh, spisov, nahradiť ľudskú kreativitu v generovaní grafik, obrazov, tvoriť umenie, simultánne prekladať reč do rôznych jazykov, disponujú nespočtom informácií. Umelá inteligencia zvládne oveľa viac ako ktorýkoľvek človek a za zlomky času, ktorý by k tomu potrebovali ľudia. Pôsobí to až mysteriózne, ako niečo, čo môže ľudstvu prerásť cez hlavu. Objavujú sa aj apokalyptické vízie toho, ako umelá inteligencia ovládne ľudstvo a stane sa novým „bohom“.

Keď som videl nedávno reklamu, ako dokáže umelá inteligencia v mobile prekladať simultánne telefonický hovor z cudzej reči jedného účastníka hovoru, do reči, ktorou rozpráva niekto na druhej strane linky, spomenul som si na známy text zo Skutkov, kde čítame, ako učeníci kážu Krista a všetci cudzinci v meste rozumejú tomu čo učeníci hovoria, každý vo svojej reči. Tu však nepôsobila umelá inteligencia, ale Duch Svätý.

Medzi umelou inteligenciou a Duchom Svätým môžeme vidieť mnohé paralely. Je to niečo, čo dáva obyčajným ľuďom k dispozícii mnohé vedomosti. Dokonca až tak, že

si trúfajú títo poväčšinou rybári diskutovať o odborných veciach s odborníkmi na teológiu a filozofiu. Dáva im možnosť osloviť i cudzincov.

No sú tu aj veľmi podstatné rozdiely. Zatiaľ čo umelá inteligencia je len výtvorom, strojom, ktorý dokáže spracovávať informácie, Duch Svätý je tým hýbateľom, tým ktorý sám pretvára srdcia ľudí a ktorý vzbudzuje v ľuďoch tvorivosť a kreativitu. Duch Svätý pretvára ustráchaných učeníkov na smelých apoštolov. Spoza zamknutých dverí po vyliatí Ducha Svätého, vychádzajú odhodlaní ľudia, ktorí zvestujú Krista i za cenu straty vlastného života. Duch Svätý zhromažďuje a spája ľudí, tvorí spoločenstvá, vytvára cirkev. Namiesto obáv o budúcnosť a jej pochmúrne vízie, dáva ľuďom nádej a vzbudzuje vieru v nový, lepší život čiastočne už tu na zemi a plne v nebesiach s Ježišom.

Milé sestry, milí bratia, ak teda uvidíme niekde reklamu ospevujúcu AI alebo umelú inteligenciu, spomeňme si na Ducha Svätého a prosme o jeho pôsobenie a vedenie.

SVÄTODUŠNÁ KÁZEŇ

Jákób Széles

KEĎ NADIŠIEL DEŇ TURÍC, VŠETCI BOLI SPOLU NA TOM ISTOM MIESTE. TU SA ODRAZU STRHOL Z NEBA HUKOT, AKO KEĎ SA ŽENIE PRUDKÝ VIETOR, A NAPLNIL CELÝ DOM, V KTOROM SEDELI. UKÁZALI SA IM AKOBY OHNIVÉ JAZYKY ROZDELENÉ TAK, ŽE NA KAŽDOM Z NICH SPOČINUL JEDEN. VŠETKÝCH NAPLNIL DUCH SVÄTÝ A ZAČALI HOVORIŤ INÝMI JAZYKMI, AKO IM DUCH DÁVAL HOVORIŤ.

(SK 2,1-4)

Milí bratia a milé sestry, ako dobre vieme, učeníci Pána Ježiša boli v Jeruzaleme spoločne na jednom mieste, kde sa spolu modlili, avšak boli naplnení rôznymi pocitmi. Radovali sa z toho, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych, z toho, že sa im zjavoval, že chodil s nimi, ale je tomu už desať dní, čo vystúpil do neba, a od tej chvíle sa nezjavil. Odišiel, niet ho tu. Evanjelista Ján píše o tom, že učeníci v deň, kedy sa im Pán Ježiš po prvýkrát ukázal po Jeho zmrtvychvstaní, boli zatvorení v nejakej miestnosti zo strachu pred Židmi. A podobne to mohlo byť aj po tom, ako Ježiš odišiel do neba. Sú tu rôzne pocity, emócie, ktoré sa vzájomne nevylučujú. Sú naplnení radosťou, ale zároveň aj strachom. Sú šťastní z Kristovho zmrtvychvstania, ale sú zarmútení z toho, že odišiel a boja sa toho, že ich Židia môžu prenasledovať a zabiť presne tak ako Ježiša. Veď sú Jeho učeníci. Bola to ubijajúca situácia. Ale čo mali robiť?

Podobné pocity zažívame nie raz i my sami. Síce my nie sme v situácii, v akej boli tí učeníci, nikto nás neprenasleduje, no napriek tomu máme veľakrát zmiešané pocity z celého toho nášho kresťanstva. Sme aj radi, že máme možnosť prísť na bohoslužby, sme nadšení z toho, ak sú nejaké tie udalosti, do ktorých sa môžeme zapojiť či sa ich zúčastniť, no predsa sa v nás nachádza aj nejaká tá štipka strachu, čo povedia o nás iní? Nebudú na nás ľudia pozerat' divne, nebudú nás považovať za čudákov len preto, lebo istým spôsobom sa angažujeme v cirkvi? A je to mnohokrát tak, že tento strach a jemu podobné pocity v nás prevládajú a prevalujú tie radostné emócie.

Avšak počas tých turičných sviatkov nastala zmena, ktorá ovplyvnila učeníkov, ktorá ovplyvnila zástupy ľudí - zmena, ktorá ovplyvnila celý svet. A v čom tá zmena spočívala? Na učeníkov bol vyliaty Duch Svätý, ktorého im zaslúbil Pán Ježiš. Jednoduchšie povedané, dostali sa pod vplyv Ducha Svätého, dostali sa oveľa bližšie k Pánu Ježišovi. Od tej chvíle boli v Kristovi a Kristus bol v nich. Boli naplnení Duchom Svätým, ktorý ich viedol k tomu,

aby konali a rozprávali tak, ako to robil Pán Ježiš. A nie je nič lepšie bratia a sestry, ako sa dostať pod vplyv Ducha Svätého, nie je nič vzácnejšie na tejto zemi, ako byť v bezprostrednej blízkosti Krista, cítiť Jeho prítomnosť, cítiť Jeho vplyv na náš život. Ten človek, ktorý sa dostane pod Jeho vplyv, už nikdy nebude taký ako predtým. To bola tá prvá zmena bratia a sestry, ktorá zasiahla tých učeníkov.

Tá druhá zmena, ktorá nastala a bola aj viditeľná, ktorá i dnes je viditeľná je, že po vyliatí Ducha Svätého, z bojazlivých a ustráchaných učeníkov sa stávajú hrdí hlásatelia, šíritelia evanjelia. Len si všimnime, čo sa stalo! Do tej chvíle, kým Duch Svätý nezačal konať v ich živote, dokým Ho neprijali, dovtedy všetci sa zdržiavali v dome. Všetci boli ustráchaní. A teraz čo sa deje? Vyjdú von z toho domu, „a začali hovoriť inými (rôznymi) jazykmi, ako im Duch dával hovoriť,“ (Sk 2, 4b). Začnú hlásať to evanjelium o Ježišovi Kristovi v jazykoch, ktoré do tej chvíle nepoznali. Pointa je však tam, že nebojácne hlásajú to evanjelium obrovskému zástupu, tisíckam ľudí, ktorí sa zišli okolo toho domu. Hovorí o Ježišovi, i napriek tomu, že vedia, že sú v ohrození. Avšak od tej vzácnej a zvláštnej chvíle je zrazu všetko inak, a vôbec sa o to nestarajú. Teraz už nič iné nie je tak dôležité, ako oznamovanie, hlásanie, šírenie tej radostnej správy, že tie prorocké Starého Zákona sa naplnili. Že v Kristovi Boh prišiel medzi nás, aby nás vytrhol zo všetkého hriechu, a tak nás zachránil od večného zatratenia. Ich životy sa zmenili. Vďaka pôsobeniu Ducha si uvedomili, čo je ich poslaním na tejto zemi, vďaka nemu porozumeli tomu, čo hovoril Pán Ježiš: „Ale prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme,“ (Sk 1, 8). Vďaka Jeho pôsobeniu sa zmenil ich pohľad na život, vďaka Nemu sa zmenilo aj ich správanie voči ostatným ľuďom.

Drahí bratia a sestry, aj v našich životoch môže nastať zmena, ale len ak necháme Ducha Svätého meniť naše životy. Jedine skrze prijatia tej pravdy o Ježišovi Kristovi, jedine ovplyvnení Duchom Svätým sa môže zmeniť naše ja, naša reč, naše skutky. Jedine vtedy budeme mať za prioritu to, aby sme šírili našim životom, našim správaním to evanjelium o Kristovi, tú radostnú správu o tej láske, ktorou nás miluje náš Otec nebeský.

Svätodušné sviatky sú sviatkami, kedy nastala zmena v živote učeníkov, z ktorých sa stali apoštolovia. A v tieto sviatky môže nastať zmena aj v našom živote, ale stane sa to len a len vtedy, ak po oslovení, dotknutí skrze Ducha Svätého, vypočutí toho evanjelia o Kristovi, neostaneme vlažnými, ale sa necháme viesť Božím Slovom, Duchom Svätým, trojjediným Bohom. Nech sa tak stane. Amen

Modlitba:

Drahý náš Pane a Otče náš nebeský, chceme Ti vzdávať chválu za dar Tvojho Slova, ďakujeme Ti za to, že pred 2000 rokmi si vylial Svojho Ducha na tých ustráchaných učeníkov, z ktorých sa následne stali nebojácni apoštolovia, ktorí niesli a hlásali tú radostnú správu o Ježišovi Kristovi do všetkých končín zeme. Ďakujeme Ti za to, že cirkev ako taká, je živým dôkazom moci Tvojho Svätého Ducha. A tak Ťa prosíme, Duchu Svätý, príď a naplň nás, započni i v našich životoch zmenu, ktorá nastala v životoch apoštolov, aby i my, podobne im, sme žili život podobný nášmu Pánu Ježišovi Kristovi. Amen.

ĎAKUJEM TI PANE

Zuzana Janošová

Ďakujem Ti Pane za tú lásku drahú,
čo Ťa na kríž viedla pre záchranu moju.
Ty si neľutoval svoj život položiť,
aby som ja hriešna naveky mohla žiť.

Od malička si ma Pane ochraňoval
a mnohými darmi si ma obdaroval.
Odpusť mi, že nie vždy som Ti vďačná bola
za všetko, čo som ja v živote dostala.

Ďakujem Ti za pokoj, prebodnuté dlane,
za všetko z čoho nám plynie požehnanie.
Za svetlo, ktorým nás z tmy vyslobodzuješ
a hriechy mladosti krvou vymazuješ.

Ďakujem Ti Pane, že si aj lekár náš
a v mnohých chorobách uzdravenie dávaš.
Tvoja pravica je mi nekonečne vzácna,
ja Ti celý život chcem byť za ňu vďačná.

Chválu a česť vzdávam Tebe drahý Pane
a pre mňa Kráľ kráľov Ty navždy zostávaš.
V Tvojom kralovaní žiadna vada není,
preto budeš nami vždy oslavovaný.

Ďakujem za pokrm, čo nám telo živý
a do našej práce dodáva nám sily.
Máme zatiaľ všetko, čo potrebujeme
a mnohokrát ani nepoďakujeme.

I duchovný pokrm dávaš nám v hojnosti,
privádzaj nás všetkých do tej spoločnosti,
kde Slovo života počuť všetci smieme,
v odozve zaznieva vďačné ďakujeme.

napísané pri životnom jubileu

ČI STE PRIJALI DUCHA SVÄTÉHO?

SVÄTODUŠNÉ SVIATKY 30. 5. 1982

J.Hr.

(iniciály neurčeného autora)

I SPÝTAL SA ICH: ČI STE PRIJALI DUCHA SVÄTÉHO, KEĎ STE UVERILI? A ONI MU ODPOVEDALI: NIE, ANI SME LEN NEPOČULI, ŽE JE DUCH SVÄTÝ.

(SK 19,2)

Či ste prijali Ducha Svätého, keď ste uverili? Boli to učenici, ktorých sa apoštol Pavol takto opýtal. V prvom verši sa výslovne hovorí: „A stalo sa v tom, že Pavol pochodil horné kraje a prišiel do Efezu a majú tam niektorých učeníkov povedal im: Či ste prijali Ducha Svätého, keď ste uverili?“ A keby sa výslovne hovorilo, že to boli učenici, vysvitá to z toho slova, že uverili, keď v Pána Ježiša uverili, tak sú predsa Jeho učeníkmi. Tu sa oni z celej duše Pána uchopili ako svojho Spasiteľa. Boli z tých, ktorí činili pokánie. To znamená, že poznali svoj hriech i toho, ktorý z hriechov vykupuje svojou obeťou na kríži, Krista.

A preto, keď sa vyskytovalo také pokánie, pochádzalo to vždy z Ducha Svätého a bola to od neho veľká milosť. Lebo keď Duch Svätý takto v srdci pôsobí pokánie, On to činí výhradne na to, aby sa človek vo viere utiekal a našiel sa v Jeho krvi na dreve kríža, ktorá bola vyliať na dokonalé očistenie všetkých hriechov. Vieru spôsobuje Duch Svätý. Lebo keby Duch Svätý človeku jeho hriech len ukázal a k Spasiteľovi ho potom neuviedol, trápil by sa človek len vo svojich hriechoch.

Keď oni teda ako hriešnici pre svoje hriechy vo svojich svedomiach znepokojení v Ježiša, svojho Spasiteľa verili, potom bez Ducha Svätého byť nemohli. Akože sa ich potom môže apoštol pýtať: „Či ste prijali Ducha Svätého, kde ste uverili?“ Ved' sa rozumie, že ľudia takto veriaci prijali Ducha Svätého. Samozrejme, že tomu apoštol rozumie, ale jemu ide ešte o niečo viac. Zaiste ide o naše spasenie, čo bez viery v Pána Ježiša ako Mesiáša dosiahnuť nie je možné. Ale jemu naše spasenie nie je všetko. Pán Boh chce byť skrze nás oslávený. A ako On býva oslávený? „Tým bude oslávený môj Otec, keď poniesete mnoho ovocia,“ (Jn 15, 8). Aké ovocie tu Pán Ježiš rozumie? Toto zreteľne hovorí apoštol, že to je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť. Výslovne podotýka, že všetko je ovocím Ducha. Preto mám byť tohto ovocia pri nás k osláveniu Boha viac, než, keď sme boli uverili. Musí byť nevyhnutné pri nás i viac

Ducha Svätého. Hojnejšie obdarovanie Duchom Svätým má apoštol zaiste na mysli, keď sa ich pýta, či po uverení prijali Ducha Svätého.

Duch Svätý spôsobuje znovuzrodenie skrze účasť na smrti a vzkriesení Pána Ježiša Krista, keď je človek mŕtvý pre hriech, ale živý Bohu a pre blížneho. Prostriedkom, ktorý si používa Duch Svätý, je slovo. Apoštol Peter hovorí: „Keďže ste si očistili duše poslušnosťou pravde, aby ste mali bratskú lásku bez pokrytectva, z tej duše sa vždy navzájom milujte, ved' ste živým a večným slovom Božím znovuzrodení nie z porušiteľného, ale neporušiteľného semena,“ (1 Pt 1, 22 – 23). Máme žiť život naplnený Duchom Svätým. Naplnenie Duchom Svätým sa prejavuje tak, že kresťan nesie vo svojom duchovnom živote ovocie Ducha Svätého.

Vzrast duchovného života ku kresťanskej dokonalosti sa nazýva v Novom zákone posvätením. Toto je skrze Ducha Svätého na ceste ku spaseniu v Ježišovi Kristovi, ktorý bol ukrižovaný a vzkriesený. V ňom uskutočňuje Boh vyvolenie ku spaseniu. Je potrebné si uvedomiť, čo znamená slovo svätý, Písmo sväté hovorí, že Boh je svätý. Vo zvesti Písma poznávame, že sväté je to, čo je oddelené od hriechu a odovzdané Bohu. Božia svätosť znamená, že je úplne oddelený od každého hriechu. Ľudská svätosť potom znamená oddelenie od hriechu. Dali sme sa obmyť a boli sme tak posvätení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha. Posvätenie je teda to, čo patrí k nášmu duchovnému životu. Naše srdce, naše náklonnosti a vôľa majú byť oddelené od hriechu a posvätené Bohu, aby sme ho milovali. Podobne svojich blížnych, aby sme milovali ako seba samých, ako znie Ježišov príkaz lásky. Viera otvára oči a môžeme vidieť Božiu lásku, ktorá nás naplňuje stále viac. Tak prinášame v Ježišovi Kristovi ovocie Ducha Svätého v našom posvätení.

NÁVRATY

V apoštolskom posvätení veta o obcovaní svätých sa počíta k článku o cirkvi. Obcovanie svätých je v cirkvi Kristovej, lebo všetkých, ktorých Kristus posvätil, chce mať za údiv svojho tela. Časti Kristovho tela nemôžu existovať mimo seba, ale len v spoločenstve. Ide tu o obecnosť nasledovníkov Krista v jednom duchu viery a lásky. Je to vzájomná pomoc, napomínanie, dobrý príklad a prímluvné modlitby. Toto obecnosť nie je vyčerpané vonkajšou príslušnosťou k cirkvi, ale nemožno ho od viditeľného spoločenstva v cirkvi odľučovať. Heidelberský katechizmus to pekne vykladá v otázke 55: „Veriaci, všetci do jedného, majú ako údivia spoluúčast' v Pánu Ježiši Kristu i vo všetkých Jeho dobrodeniach a daroch. Potom, že každý má to za svoju povinnosť pokladať, aby dary, ktoré od Boha dostal, ochotne a s radosťou obracal ku dobru a spaseniu ostatných údiv.“ Kresťanská služba lásky v hmotných veciach je súčasťou tohto zdieľania darov a vzájomnej pomoci.

Zaiste v tom zmysle pýta sa apoštol v Efeze učeníkov, ktorí už učinili pokánie z Ducha Svätého, či prijali toho

istého Ducha v plnosti. Záver tejto rozpravy je: „Ako Pavol položil ruky na nich, zostúpil na nich Duch Svätý, i hovorili jazykmi a prorokovali,“ (Sk 19, 6). Nuž či sme v tomto zmysle prijali Ducha Svätého aj my? Máme prosiť a dostaneme, lebo nebeský Otec dáva Ducha Svätého tým, ktorí o to prosia. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Spasiteľu! Vrúčne Ti ďakujeme za to, že si z lásky k nám zomrel za naše hriechy a vstal si z mŕtvych pre naše ospravedlnenie, aby sme tak mohli byť očistení pre požehnaný a svätý život. My, ako Tvoji nasledovníci, ktorí tvoria Tvoje sväté telo, svätú cirkev v obcovaní svätých dobrými skutkami ako ovocím Ducha Svätého, oslavujú nebeského Otca a slúžia k požehnaní bližných. Prijmi naše vďaky za všetky dobrodenia, ktorými nás požehnávaš. Upravuj naše nohy na cestu pokoja, mieru, lásky, aby sme po nej ako Tvoji nasledovníci kráčali. Amen.

STRETNUTIE ŽIEN

MICHALOVCE, 21.4.2024

Juraj Gajdošoci

*Reformovaný cirkevný zbor v
Michalovciach*

Vás pozýva na

STRETNUTIE ŽIEN

*Spolu so sestrou farárkou Denisou Kuruc
Vargovou sa budeme zamýšľať nad témou*

ZODPOVEDNOSŤ ZA SVOJ ŽIVOT

21. apríla 2024, 16:00

Zborová miestnosť reformovaného zboru v
Michalovciach

JEŽIŠ NA PALUBE

TAM JE NÁŠ VZNEŠENÝ HOSPODIN, MIESTO ŠIROKÝCH RIEČNYCH PRÚDOV, CEZ KTORÉ SA NEPREPLAVÍ VESLAMI HANANÉ PLAVIDLO ANI MOCNÁ LOĎ SA CEZEŇ NEPREPLAVÍ.

(IZ 33,21)

Veronika Savková

Apríl je mesiacom, kedy si pripomínáme Amnohokrát významné historické udalosti alebo rôzne medzinárodné dni. Pre nás je najvýznamnejšia spomienka na Veľkú noc a smrť Pána Ježiša Krista a Jeho Zmŕtvychvstanie, ak Veľká noc nevychádza na marec. Každoročne sa však celosvetovo spomína aj na jednu smutnú historickú udalosť, a to potopenie azda najslávnejšej lode na svete – Titanicu, ktorá sa zapísala do dejín svojou tragédiou zo dňa 15. apríla 1912. Tento príbeh je jedným z najznámejších námorných katastrof v dejinách a stal sa príkladom zlyhania v oblasti bezpečnostných opatrení a nedostatku záchranných prostriedkov.

Hovorí sa však, že všetko zlé je na niečo dobré. Môžeme si klásť otázku - čo dobré mohla priniesť takáto nešťastná udalosť? A predsa sa zopár príkladov nájde. Oslovilo ma svedectvo jedného z preživších, ktoré sa mi vrylo do pamäti hneď po prvom stretnutí s príbehom...

Jedným z cestujúcich na Titanicu bol oddaný Boží služobník a pastor zo Škótska menom John Harper. Narodil sa 29. mája 1872 v kresťanskej rodine. Poslednú marcovú nedeľu roku 1886 vyhlásil trinásťročný John Ježiša za Pána svojho života. O štyri roky neskôr, vo veku sedemnástich rokov, o tom začal rozprávať ostatným. Spočiatku chodil ulicami svojej dediny a otvorene prosil ľudí, aby sa zmierili s Bohom. Keď dorastal, jedna vec sa stávala zrejma: bol pohltý Bibliou. Keď sa ho viacerí duchovní pýtali, v čom spočíva jeho doktrína, obvykle odpovedal: „V Božom Slove!“ Po šiestich rokoch usilovného kázania evanjelia o Ježišovi Kristovi na rohoch ulíc a v práci založil v mlyne Harper 25-členné spoločenstvo. O trinásť rokov neskôr už malo viac ako 500 členov. V tom čase sa Harper oženil a ovocím jeho manželstva bola dcéra Nana. Žiaľ, onedlho sa stal vdovcom.

John Harper mal počas života priam periodické zaujímavé skúsenosti: niekoľkokrát sa skoro utopil. Keď mal dva a pol roka, takmer sa utopil, keď spadol do studne. Matka, prinútená k ožiovaniu, ho však stihla zachrániť. Keď mal 26 rokov, bol vtiahnutý odlivom do mora a sotva

vyviazol živý. Vo veku 32 rokov stál tvárou v tvár smrti na potápajúcej sa lodi v Stredozemnom mori. Je možné, že si Boh použil tieto skúsenosti, aby pripravil svojho služobníka na to, k čomu malo dôjsť neskôr...?

Harper slúžil v kostole Moody Church v Chicagu, počas ktorého tento kostol zažil jedno z najúžasnejších prebudení vo svojej histórii. Na návšteve v Británii nebol dlho, keď ho požiadali, aby sa vrátil a pokračoval vo svojej službe. Rýchlo zariadil pre seba, svoju šesťročnú dcéru Nanu a neter Jessie cestu späť do Ameriky na palube Lusitania. Rozhodol sa však odložiť ich odchod o týždeň, aby sa mohli plaviť na novej lodi Titanic, ktorá sa chystala na svoju prvú plavbu.

V nedeľu 14. apríla 1912, v deň nárazu ľadovca, bolo počasie pekné, more pokojné. Harper sa zúčastnil bohoslužby pre cestujúcich. Jeho neter ho neskôr popoludní videla, ako sa jednotlivito rozpráva s ľuďmi o ich dušiach. Mal vo zvyku hľadať stratené ovečky, kamkoľvek išiel. Titanic narazil na ľadovec 14. apríla 1912 o 23:40. Keď pasažierov vyzvali, aby opustili svoje kajuty, Harper zabalil svoju dcéru do prikrývky a povedal jej, že ho jedného dňa opäť uvidí. Rozlúčil sa s ňou napriek tomu, že bol jej jediným žijúcim rodičom. Keď boli jeho dievčatá v bezpečí, chodil medzi cestujúcimi a hovoril im o Ježišovi Kristovi.

Jeden preživší si jasne pamätal, že ho počul kričať: „Ženy, deti a „nezachránení“ do záchranných člnov!“ Harper vedel, že veriaci sú pripravení zomrieť, ale nespasení ešte neboli pripravení. Harper potom bežal po palubách a prosil ľudí, aby sa obrátili ku Kristovi, a keď sa loď potápala, vyzval orchester Titanicu, aby zahral: „Blíž k Tebe, Bože môj.“ Pre mnoho stoviek ľudí to bola jedna z posledných piesní, ktoré počuli. Zhromaždil okolo seba ľudí na palube, potom si kľakol a „so svätou radosťou v tvári“ zdvihol ruky k modlitbe. Kázal evanjelium, podľa svedkov najmä Skutky.

ZAMYSLENIE

Keď sa loď začala kolísať, skočil do ľadových vôd a horúčkovo plával ku každému, koho ešte mohol obrátiť k Pánu Ježišovi, aby mohol byť spasený.

Vo vode priplával k jednému chlapcovi, ktorý sa držal nejakého zvyšku vraku a spýtal sa ho: „Chlapče, si spasený?“ Mladý človek odpovedal, že nie. Harper sa ho pokúšal priviesť ku Kristovi, ale ten človek odmietol. Vtedy si John Harper zložil svoju záchrannú vestu, hodil ju a povedal: „V tom prípade si to vezmi. Potrebuješ to viac ako ja,“ a odplával k iným ľuďom.

O niekoľko minút neskôr sa Harper vrátil k tomu mládencovi a priviedol ho ku Kristovi. Z 2 224 pasažierov Titanicu zahynulo v ten deň vyše 1500 ľudí. Z ľudí, ktorí skočili tej noci do vody, bolo zachránených údajne iba šesť-sedem osôb. Jedným z nich bol tento mladík, ktorý sa držal zvyšku vraku. O štyri roky neskôr na stretnutí zachránených osôb práve on, mladík zo Škótska menom Aguilla Webb, vstal a so slzami vydal svedectvo, ako ho John Harper priviedol ku Kristovi. Než intenzívna zima spôsobila, že Harper zmizol pod hladinou oceánu, stačil na neho ešte zvolať: „Uver v Pána Ježiša a budeš spasený!“ Nakoniec, keď nastala hypotermia, John Harper klesol pod vodu a prešiel do Pánovej prítomnosti. Mal 39 rokov. Tento mladý muž bol posledným človekom, ktorý sa obrátil a prijal Pána Ježiša za svojho osobného Spasiteľa vďaka obetavému pastorovi slúžiacemu doslova do poslednej sekundy svojho života...

Pohľadom obyčajného hriešneho človeka to pravdepodobne väčšina z nás uzavrie s rovnakým záverom. Áno, nevyzerá to tak, že tam bol Boh prítomný vzhľadom na také obrovské rozmery tragédie. No nie je to tak aj v našom živote? Keď sa naša loď potápa a pribúda na nej stále viac a viac problémov, neviníme v prvom rade

Boha? Nepýtame sa ho, že prečo sa to deje, prečo sa to stalo? A kde si bol? A predsa tam mal svojich služobníkov, pretože pastor Harper nebol jediným oddaným Božím bojovníkom na palube Titanicu. Vidíme tú záchranu a pomoc aj v našom okolí a na našej lodi? Je Ježiš na našej palube? Ako je to s tou našou loďou? Drží sa na hladine, alebo je v nej už diera, pre ktorú sa pomaly potápa do ľadovej vody? Kričíme o pomoc? Alebo sa ozlomkrky snažíme zachrániť, hoci by sme potopili aj ľudí okolo seba? Vieme uprednostniť Božie veci a záležitosti pred svetskými vecami, ktoré milujeme? Napríklad aj na úkor vlastnej rodiny, ktorú môžeme s istotou a dôverou v Pána „zabaliť do deky bezpečia“?

„Alebo si predstavte aj lode: Hoci sú také veľké a ženú ich prudké vetry, usmerňuje ich celkom malé kormidlo, kamkoľvek chce kormidelník.“ (List Jakubov 3,4). Kto je naším kormidlom na vlastnej celoživotnej palube? Potrebujeme niekoho, kto nás povedie ešte predtým, ako sa dostaneme do záhuby a budeme volať o pomoc a čakať na záchrannú vestu a loďku? Držím kormidlo ja alebo Pán Ježiš? A vôbec – na ktorej strane lodi stojíme, keď sa láme na polovicu? Na tej, kde sa pomoc, nádej, láska a sila rozdáva alebo na tej, kde sa pomoc a záchrana žiada a prijíma?

Pán Ježiš povedal: „Nikto nemá väčšej lásky ako ten, čo svoj život kladie za svojich priateľov.“ (Evanjelium podľa Jána 15,13). John Harper bol jedným z najväčších hrdinov na Titanicu. Je symbolom nádeje a lásky k blížnemu v mene Pána Ježiša. Modlime sa za takú oddanú službu, nekončiacu lásku k priateľom i nepriateľom, hľadanie sily a odvahy v najťažších chvíľach a vedenie správnou cestou s Ježišom na palube až do poslednej sekundy plavby životom. Amen.

MISIJNO-DIAKONICKÉ STRETNUTIE

MICHALOVCE, KVETNÁ NEDEĽA 24.3.2024

Juraj Gajdošoci

JURAJ GODOČÍK (1940-2024)

Juraj Gajdošoci

Bol deň Pánov, nedeľa 28.4.2024, keď sme sa dozvedeli, že v ranných hodinách zomrel náš bývalý presbyter a kostolník Juraj Godočík. Narodil sa dňa 11.12.1940 v Blatných Revištiach. Vyrastal vo veriacej rodine, navštevoval neďaleký kostol vo Veľkých Revištiach. Po jeho presťahovaní sa do Michaloviec sa zakrátko stal platným členom michalovského reformovaného zboru. Pomáhal pri výstavbe kostola, viedol si o tom svoje záznamy. Stal sa presbyterom zboru, pracoval vo vytvorených komisiách. Bol aj oddaným kostolníkom

a mal na starosti napríklad distribúciu kresťanských tlačovín. S manželkou Bertou sa stali pevnou súčasťou zborového života, spevokolu Soli Deo glória. Zosnulý brat často ochotne prispieval do zborového časopisu Kalvín.

So zosnulým sme sa rozlúčili v kresťanskej nádeji v utorok 30.4.2024, pohreb sa uskutočnil v Blatných Revištiach. Prítomní boli aj viacerí členovia michalovského zboru, spevokolu, kurátor a presbyteri. Božie slovo potešenia a povzbudenia bolo kázané na základe evanjelia podľa Matúša 5, 6: „Blahoslavení, ktorí lačnia a žíznia po spravodlivosti, lebo oni nasýtení budú.“ Prítomných slovom povzbudila fárarka Danuška Hudáková, keď poukázala na život patriarchov a na život viery zosnulého brata.

Svätému živému Bohu porúčame všetkých pozostalých a vyprosujeme pre nich milostivé dary na každý deň!

NANEBOVSTÚPENIE PÁNA A SVÄTODUŠNÉ SVIATKY

Juraj Godočík

*príspevok uverejnený v
časopise Kalvín VIII. 3.
jún 2017*

Sestry a bratia, nedávno sme oslavovali Veľkonočné sviatky, kde sme si pripomínali vzkriesenie nášho Pána Ježiša Krista z mŕtvych. Je to pre nás veľká radosť z veľkého Božieho diela k večnému životu. Štyridsať dní po sviatkoch Veľkej noci sa dožívame s pomocou Božou ďalších sviatočných udalostí. Pán Ježiš vystúpil na nebesá. Píše o tom Apoštolské vierovyznanie: „Vstúpil na nebesá, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho“. Tu si položíme otázku, každý pre seba, či veríme tomu čo sa udialo. Náš Pán štyridsať dní po Veľkej noci odchádza do neba, vrátil sa tam, kde s Ním ako očakávame budeme žiť. Kladie sa nám aj tu otázka, čo máme robiť my tu na zemi. Odpovedajú nám svedkovia Ježišovho nanebovstúpenia, vyvolení Pánovi učeníci. Mnohokrát neďakujeme Pánovi za úžasné veci, ktoré pre nás denne robí. Stále majme veľkú radosť zo stretnutia s Ním, preukazujme Mu lásku. Napríklad takú akú majú rodičia k svojim deťom, keď ich čakajú až prídu

zo školy domov. Je to aj opačne, keď deti čakajú príchod svojich rodičov z práce domov. Je tu v každom okamihu potrebná láska, ktorú potrebujeme jeden k druhému. Potom si budeme prejavovať navzájom úctu, nielen v domácom prostredí, ale aj v cirkevnom zborovom živote. Tu je namieste pýtať sa, ako sme ochotní odpúšťať jeden druhému a či sa dokážeme modliť aj za nepriateľov. Veľmi dôležitá je bratská láska, porozumenie a Božie požehnanie. Letnice po siedmych týždňoch od Veľkej noci sú základom cirkvi. Životné skúsenosti, hlavne, keď nás navštívia rôzne choroby nás môžu viesť do zúfalstva alebo do ďalších nepríjemností. Navštevuje nás i zlo a usilujeme sa niest' svoj kríž, ktorý na nás dolieha. Východiskom je modlitba, prosba k Pánovi, aby sa zmloval. Môže zdvihnúť mocnú ruku aj nad našim životom. Nemusí konať vtedy ako sa nám páči, akoby sme my chceli, ale vtedy, keď to uzná za vhodné.

Pán zdôrazňuje, že nás nenechá, nebudeme ako siroty. On bude blízko nás!

Ráno nemá nikto zaručené, ani v mladosti a ani v starobe. Veľmi dôležité je milovať Boha, mať účasť na spoločenstve cirkvi a zbere, v ktorom žijeme, lebo správny prístup len upevňuje našu vieru. Svätý Duchu príd' medzi nás, aby Tvojim pôsobením nám bolo vždy jasné, že chceme ísť s Pánom.

AKO PRELOMIŤ MYŠLIENKY VO SVOJEJ HLAVE

Ľubica Halássová

My v bolesti a smútku nie sme nikdy osamotení. Elizabethin smiech znel ako dážď, a cítim sa teraz vyprahnutá. Keď ti všetko pripadá zložité, jednoducho urob nasledujúcu vec. „Neposudzuj svoje pocity, iba ich cíť“. Kamarátka mi hovorí do telefónu tieto slová ako objav, pocity sú na to, aby sme ich cítili. Aha. Vykopávam práve v záhrade kel, ktorý v zime odumrel a držím telefón a počúvam: „Neposudzuj svoje pocity, cíť ich a potom ich odovzdaj Bohu.“ Prestávam pracovať. Cítim, že niečo zamrzlo aj vo mne, možno aj odumrelo alebo zlomilo sa? Elizabeth sa už nikdy nevráti, znie to ako zlý sen. Jej hlas sa vytratil. Musím ísť, odložím telefón.

Čo ak začnem naplno cítiť? Čo ak pocity prelomia hrádzu?

Nebojme sa zlomených vecí, pretože Kristus všetko vykúpil. Elizabeth je preč. Znie mi to v hlave každý deň stále dokola. A ja som zlyhala, nemilovala som ju tak ako chcela. Bola by som dala čokoľvek, aby bolo všetko správne. Chcela som byť iná, trpezlivejšia, zanechať si pokoj a zdravý rozum. Chcela som viac múdrosti vo vypätých chvíľach, keď som vôbec nevedela, čo by bolo najlepšie urobiť. Chcela som menej nocí, počas ktorých som líhala s pocitom, že som babráčka, čo všetko pokazila. Chcela som získať zlatú medailu za to, že správne konám všetko, ľúbim a som dobrá. Ale teraz bojujem s tým všetkým. A moja situácia je zlá preto, že nie som tá, čo predtým, s ľahkosťou chodiť po úzkych cestičkách a odrážať všetko, čo mi robí prekážku. Ja som z toho znechutená. Ako to, že niekedy mám pocit odrezat' sa od všetkého, oslobodiť sa a bežať preč? Vzápätí si uvedomím, že by to bol krok do nezmyselnosti, čo by bolo ešte stokrát horšie. Niekedy si doma pri práci zatancujem, Ježiš verí vo mňa. Bože urob z nás ľudí, ktorí sa rozpomätávajú.

Nebojme sa zlomených vecí, pretože Kristus všetko vykúpil. Pocity treba naplno precítiť a potom ich odovzdať Bohu. Všetky pocity nás majú ďalej pohnúť k Bohu. Keď niekoho stratíme, alebo keď nás ľudia o niečo oberú, usilujeme sa znova nájsť samých seba. Naozaj bude všetko v poriadku, usilujem sa presvedčiť samu seba. Emócie sú

na to, aby nás pohli ďalej k Bohu. Nechcem nič naprávať, popierať ani predstierať. Môžem veriť, že Kristus mi vždy ukáže cestu?

Keby sme všetci dlho počúvali hlasy o tom, akí máme byť a prestali vnímať hlas, ktorý nám hovorí o tom, že sme krásni takí, akí sme, nebolo by to dobre. Prečo nevnímame svoj vlastný hlas? Hlasy, ktoré nám hovoria ako by sme mali cítiť, či robiť to či ono, aby sme boli dosť dobrí, môže byť ako hadí tieň, ktorý nás bude zadúšať. Keď nám je ťažko, utiekame sa k jedinému Slovu, budme sami sebou. Svoju identitu budujeme na Bohu. Najkrásnejší sme vtedy, keď je naše srdce pred Bohom čisté ako sklo. A tou čistotou je úprimnosť. Našu identitu nám dáva dôverný vzťah s Kristom. Ak je naša identita v Kristovi včera dnes i zajtra rovnaká, žiadna kritika ju nezmení. Je zakotvená v Kristovi a je pevná ako skala. Keď je tu pre nás Boh, nezáleží na tom, aká hora sa pred nami vytýči, sme dostatočne statoční, pretože aj Kristus je statočný. Aj v nás je dostatok všetkého, aby sme to zvládli, pretože v Kristovi je.

Myslím na Elizabeth. Keď kráčam ulicou, alebo ľahám večer do postele, ale aj pri raňajkách, keď pijem kávu a chvíle prežité spolu idú ako film. Vidím ju vysmiatu, ako malé dievčatko skacká s uviazanou mašľou vo vlasoch, alebo naopak ako dospelú, čo práve došla k nám s najnovšími vecičkami, ktoré práve kúpila a snaží sa mi hneď všetky poukazovať. Najväčším nebezpečenstvom pre našu dušu je sebaklam. Hlasy sebaklamu prehlusia posvätný hlas, ktorý šepká naše meno a tým je Milovaní. Jednou z najväčších zbraní diabla je schopnosť vzbudiť v nás presvedčenie, že sme sami, Ale nie sme. Keď zlyháme, Ježiš berie do dlaní našu tvár a hovorí: „nezanechám ťa ani neopustím“. Ľudia budú vždy mať na teba všelijaké názory, ale keď žiješ pre Boha, jedine on ťa dôverne pozná, tak nič ti nemôže ublížiť, alebo znížiť tvoju hodnotu. Jedine Stvoriteľ ťa vie charakterizovať. Pocity treba precítiť a ponechať ich Bohu. Tvoje bezpečie a identita vychádza z toho, kým je Boh a nie z toho ako sa cítiš. Uver tomu, ako ťa vníma On. Nič nie je dôležitejšie na svete.

Pomaly sa vraciam do domu. Schyľuje sa k večeru. Skúsím niečo rýchle pripraviť na večeru. A aha, deti ma už vyčkávali s úsmevom. Chytím ich za ruky a spoločne kráčame dnu. V skutočnosti z nás nikto nie je sám. Moja dlaň sa presúva na dcérine vlasy. Hodiny pri schodisku ticho tikajú. Možno som sa trápila viac ako bolo treba. Dcéra to chápe a pozerá sa mi do očí. Zrkadlo na chodbe, ktoré sme si kúpili v starožitnostiach už dlho odráža naše pocity aj tie dnešné. Pozeráme na svoje obrazy. Otvor svoje srdce, nielen oči! Drž sa kríža. Bože pomôž mi!

Čo ak vyslovenie týchto slov spusti vodopády milosti? Vždy keď sme tam celkom dole, čaká nás milosť. Milosť je tu vždy, než sme čokoľvek dokázali, alebo niečo pokazili. Milosť je balzam na dušu. Zatvorím oči. Vždy sme dobrí, vždy, lebo Boh nám dáva milosť.

Nie sme takí akí sme. A Boh nás vidí inak, ako sa vnímame my sami. Všetko čo je jeho je moje, a čo je moje je jeho. Nie sme takí akí sme, sme tými, kým je On. Držím v ruke malý kovový kríž. Som ukrižovaná s Kristom, zjednotená, identifikovaná s Kristom. Bodka. A to je celý príbeh. Sme takí, ako je napísané: „V bezpečí, v jeho

náručí, Milovaní“. A dcéra mi hovorí. „Áno mami, keď spoznáme Krista, uvidíme kým skutočne sme a môžeme čeliť čomukoľvek“. TO JE TO PRESNE. Bud' statočný. Stláčam v ruke kríž. Mám ho v dlani, keď idem do záhrady, alebo aj do mesta. A teraz dcérina dľaň spočíva v mojej. Prekonajme lži. Prekonajme sebaklamy. Vkladám dcere kríž do dlani. Už nás žiadna lož na svete neoddelí. Nikdy. Kríž bude našou zbraňou. A keď bude v našom srdci, oslobodí nás.

Bud' me vždy slobodní. Slobodní s Kristom.

STRETNUTIE SPEVOKOLOV

Juraj Gajdošoci

Seniorátne stretnutie zborových spevokolov sa uskutočnilo v nedeľu 14.4.2024 popoludní v reformovanom kresťanskom kostole v Michalovciach. Po privítaní a úvodnej modlitbe nasledovalo vystúpenie domáceho spevokolu Soli Deo glória. Spevokol viedla dirigentka Veronika Savková. Spevokol z Lastomíra viedla farárka v Lastomíre, Mária Meňkyová. Miešaný spevácky zbor Pro gaudium, viedla Veronika Savková. V tomto speváckom zbore pôsobia speváci a speváčky z Bežoviec,

z Jenkoviec a Veľkých Kapušian. Spevokol Trhovište dirigoval miestny farár Pavol Kačkoš. Host'om podujatia bol spevokol z Čane, ktorý viedol zástupca biskupa Ján Semjan, farár tohto zboru.

Vhodným kresťanským slovom nás celým stretnutím moderátorsky sprevádzala členka michalovského kresťanského zboru Viera Šoltésová. Podujatie záverečnou modlitbou a požehnaním ukončila farárka v Lúčkach, Erika Šrojtová.

Je vždy veľkým požehnaním, keď môžeme radostne spievať na Božiu slávu. Prítomné spevokoly venovali zodpovedne a obetavo svoj čas na prípravu, nácvik piesni. Dostavili sa na stretnutie, kde sme sa mohli stretnúť aj s našim Pánom Ježišom Kristom. Stretnutie bolo vzájomným obohatením a jedni druhým priali svojim spevom Božiu nekonečnú milosť.

KALVÍNČEK

STVORENIE SVETA

Úplne na začiatku, ešte predtým, než existoval svet, bolo všade prázdno. Uprostred tohto chaosu povedal Boh, nech je svetlo a hneď zažiarilo jasné a čisté svetlo. Bohu sa to páčilo a nazval svetlo dňom a tmou nocou. Toto bol prvý deň stvorenia.

Druhý deň Boh stvoril nebo, ktoré je nad zemou. Tretí deň nahromadil vody na jedno miesto a vytvoril tak more a pevninu. To sa Bohu páčilo. Boh si prijal, aby všade na zemi rástli rôzne rastliny, rástla tráva, vyrástli a objavili sa v nej rôzne semenka a rastliny. Stromy vyrástli k nebu a začali plodiť ovocie. Boh bol spokojný s tým, čo stvoril tento deň.

Štvrtý deň Boh stvoril jasné slnko, aby svietilo počas dňa a noc osvetlil mesiacom a hviezdami. Všetko toto umiestnil na nebeskú oblohu.

Piaty deň Boh rozhodol zaplniť plné more a vzduch živými tvormi. V mori sa objavili najrôznejšie vodné živočíchy, ktoré plávali, potápali sa a vyskakovali nad morskú hladinu. Na oblohe lietali vtáky, čvirikali a spievali. Boh ich požehnal.

V šiesty deň Boh stvoril rôzne druhy zvierat, dobytok, plazy a divú zver. Boh stvoril všetky zvieratá, každé malo svoj vlastný tvar tela, sfarbenie a múdrosť.

Boh ten deň stvoril aj človeka na svoj obraz. Ľudia budú Jeho deťmi a dostanú do starostlivosti všetko, čo Boh doteraz stvoril. Boh mal veľkú radosť bol veľmi spokojný so svojím stvorením.

V siedmy deň sa rozhodol Boh odpočívať. Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho.

VIETE...

1. Ktorý deň stvoril Boh človeka?
2. Ktorý deň stvoril Boh vtáky?
3. Ktorý deň stvoril Boh rastliny?
4. Ktorý deň stvoril Boh ryby?
5. Ktorý deň stvoril Boh slnko a mesiac?
6. Ktorý deň stvoril Boh dobytok?
7. Kto bol stvorený na Boží obraz?
8. Ktorý deň Boh odpočíval?
9. Koľko dní od veľkej noci slávime Nanebovstúpenie?
10. Koľko dní od veľkej noci slávime Svätodušné sviatky?

VYHODNOTENIE

Odpovede: Všetkých: 67, Úplných: 53

Výhercovia: Hana Savková, Zlatko Tóth, Lukáš Borko

KALVÍN - ZBOROVÝ LIST

vydáva:

REFORMOVANÁ KRESŤANSKÁ CIRKEV NA SLOVENSKU – CIRKEVNÝ ZBOR MICHALOVCE.

REDAKČNÁ RADA: JURAJ GAJDOŠOCI, JAROSLAV BÁNOCI, JÁN ŠOLTÉS, TÍMEA SOTÁKOVÁ, ĽUBICA HALÁSOVÁ.

ZODPOVEDNÝ REDAKTOR: JÁN ŠOLTÉS, E-MAIL: IXO@CENTRUM.CZ, JANCO.SOLTES@GMAIL.COM

ADRESA REDAKCIE: A. SLÁDKOVIČA 7, MICHALOVCE. Ľ
INTERNETOVÉ STRÁNKY ZBORU: WWW.KALVIN.SK
NEPREDAJNÉ